

ELECTROTECHNISCHE SCHOOL

Proefwerk: *Opname bandrecorder*

Klasse: *archief Stedelijk Museum d'Am* Naam:

Datum: *november '58*

Cijfer:

De abstracte

~~Een~~ kunstenaar, voor zover men dit verouderde woord

nog kan toepassen op de creatieve mens van heden,

bevindt zich op het ogenblik in een duistere positie.

De artistieke play-boys met hun filmster-allures

vervalslen voor het publiek het beeld van de culturele

revolutie waaraan hij deelneemt, terwijl de opkomende

industriële cultuur van zijn werk gebruik maakt, zonder

hem te erkennen noch erin te kennen.

Zo zet hij zijn experimentele arbeid voort, al bijna

sinds een halve eeuw, in ~~het~~ de stilte van zijn werkplaats

en hoewel zijn invloed groot is, wordt zijn activiteit

niet of nauwelijks gekend.

Echter, terwijl de laatste figuranten uit het individualistisch

tijdperk zich voor het voetlicht verdringen, worden de

décors gewisseld. Een nieuwe cultuur is reeds aan het

ontstaan terwijl de oude nog tekenen van leven vertoont.

In deze chaotische phase, is het moeilijk, wat bruikbaar

en positief is, te scheiden van wat negatief en te

verwerpen is. Surrealisme, en neoplasticisme, expressionisme

en constructivisme staan tegenover elkaar en betwisten

elkaar een aandeel in de nieuwe cultuur.

In deze onzekerheid en twijfel is na de oorlog de

experimentele geest opgekomen, die inplaats van het

parti-pris, de expérience laat beslissen; die de ervaring

van de daad stelt boven de juistheid van de gedachte.

Door deze geest heb ik mij de laatste 15 jaar in mijn werk

laten leiden en zij heeft mij door de meest gevarieerde

gebieden gevoerd. Hier ~~gaat een misverstand opgehoudend~~

~~worden. De geest van het experiment, is volstrekt onverzoenbaar~~

De experimentele gedachte is een reactie op het overhaaste

proclameren van een stijl in de voorafgaande phase, en is

onverenigbaar met welke stijl of kunst ook, vooral met de contradictie die men ten onrechte wel eens experimentele kunst noemt.

~~met het thans gangbare begrip experimentele kunst, dat een bepaalde schilderstijl bedoelt. De experimentele geest schuift echter zich tegen het zoeken naar een stijl en gaat daar ver boven uit.~~

Wie gelooft in een nieuwe opkomende cultuur, en vele tekenen geloof ik, wijzen daarop, kan beter helemaal niet over kunst spreken. Dit woord is al teveel gecompromitteerd, en bovendien is kunst iets dat veeleer afwezigheid van cultuur veronderstelt, aangezien ~~een~~ in een werkelijke cultuur een creatieve daad niet zoiets uitzonderlijks is dat ze kunstig wordt geneemd.

Deze experimentele periode kenmerkt zich door een zeker destructivisme. Vorm kan alleen ontstaan in een proces waarin ook wordt afgebroken. Waar gebouwd wordt, wordt gebroken. Iedere schepping is tegelijkertijd een vernietiging. Alles wat tot stand komt balanceert op de rand van het niets. Mijn klimaat is de zelfkant van de kunst, waar creatie en destructie elkaar raken.

Mijn waarheid bestaat uit twee delen, en die zijn elkaars tegengestelde. Mijn activiteit is een onophoudelijk opbouwen en weer afbreken.

Mijn ideaal is niet de absolute harmonische vorm, maar de bewegende vorm, de vorm die geboren wordt en sterft, de relatieve vorm.

Wat ik zoek, is la forme informe, de onbepaalde vorm, de vorm met duizend gezichten, de vorm zonder begin en zonder eind, zonder grenzen, de vormleze, de onzichtbare vorm, de eeuwig herhaalbare, eeuwig variabele, maar nooit herkenbare vorm.